

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/198/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2625206523
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2625206523.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa matky: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XX a otca: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. C. XXX, t.č. bytom D. D. C. XX, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 14. októbra 2025 č.k. 24P/88/2025-20, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť zákaz E. F. vstupovať do bydliska maloletého A. A. na adrese A. C. XX alebo na iné miesto, kde sa zdržiava maloletý alebo na miesta, ktoré maloletý pravidelne navštevuje, ďalej žiadal uložiť zákaz E. F. kontaktovať maloletého A. A. písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami a napokon žiadal uložiť E. F. zákaz priblíženia na vzdialenosť 20 metrov k maloletému A. A..

2. Svoje zamietajúce rozhodnutie odôvodnil právne podľa ustanovení § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 361 ods. 1, § 365 ods. 1, § 366 a § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) ako aj § 28 ods. 1, § 31 ods. 2 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine. Vecne súd dôvodil, že otec svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný na súde dňa 26.08.2025, odôvodnil tým, že E. F. maloletému stále robí psychické stresy, určuje mu ako sa bude učiť, kedy sa bude učiť, čo bude robiť, čo bude jesť a kedy. Keď dostane maloletý A. v škole zlú známku, bojí sa ísť domov, lebo E. F. mu nadáva. Menovaný pritom nemá žiadne právo maloletému zakazovať, prikazovať alebo určovať, je to pre neho cudzí človek. Navrhovateľ k návrhu nedoložil žiadne listinné dôkazy. Súd si vyžiadal správu o prešetrení pomerov u maloletého a zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 06.10.2025 vyplýva, že maloletý A. pochádza z partnerského vzťahu rodičov, ktorí spolu nežijú. Rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 7P/29/2024 zo dňa 05.09.2024 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bolo určené výživné vo výške 100 Eur mesačne, styk otca s maloletým sa ponechal na dohodu rodičov. Matka žije vo vlastnom 4-izbovom rodinnom dome, spolu so svojou matkou, so svojím plnoletým synom z predchádzajúceho vzťahu, s maloletým A. a so svojim partnerom E. F.. Rodinný dom je kompletne zariadený, vybavený ich potrebám, i keď na nižšej hygienickej úrovni, maloletý tu má dostatočné množstvo oblečenia a potrieb, má spoločnú izbu so starou matkou. Otec býva v staršom rodinnom dome s jeho matkou, podmienky na bývanie sú skromné. Maloletý A. navštevuje ZŠ G., H., 7. ročník, učí sa priemerne až slabšie, je to žiak s podporným opatrením (zvýšená emocionalita). Vzťahy so spolužiakmi má dobré, je tichšej povahy. V škole nezaznamenali

známky násilia na maloletom, ani modriny ani odreniny. Až na konci septembra 2025 sa maloletý zdôveril bývalej vychovávateľke, že mu nie je moc dobre, otec je chorý a s priateľom matky nemá moc dobrý vzťah, vraj mu hovorí, že nič nevie, že je neschopný. Dňa 25.09.2025 bol s maloletým A. na škole riešený problém s vytrhanými vlasmi - lysinka vo vlasoch v prednej časti hlavy. Maloletý uviedol školskej psychologičke, že má výukové problémy, najmä s pamäťou, nevie sa sústrediť kvôli problémom v domácom prostredí - zdravotné problémy otca (pozn. otec je onkologickým pacientom), že je v strese. Maloletý je citlivý, problémy v rodine si berie na seba, v škole býva zamyslený, ruky máva vo vlasoch, kde sa ustavične škriabe. Boli vykonané pohovory s maloletým bez prítomnosti rodičov, bol vykonaný pohovor aj s matkou maloletého a tiež s partnerom matky E. F.. Z predloženej správy vyplýva, že na základe vykonaného sociálneho šetrenia, rozhovorov a získaných podkladov neboli preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze styku E. F. s maloletým dieťaťom. Zo zistení nevyplýva, že by partner matky svojím správaním k maloletému bezprostredne ohrozoval fyzické alebo psychické zdravie maloletého. Matka aj partner matky sa tiež okrem iného vyjadrili, že situáciu u maloletého so sebaopoškodzovaním berú vážne, maloletý je objednaný k detskému psychiatrovi I. I., Senica (termín 04.02.2026), psychológovi v Centre poradenstva a prevencie Holíč (termín 16.10.2025), rodičia a partner matky budú odporúčaní na Referát poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR za účelom zamerania sa na prístup vo výchove.

3. Súd prvej inštancie mal za to, že nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že otec sa domáhal predmetného neodkladného opatrenia voči partnerovi matky E. F. z dôvodu jeho nevhodného správania sa voči maloletému, súd však nezistil nevhodné správanie sa E. F. voči maloletému A. a navrhovateľ takéto nevhodné správanie sa voči mal. A. ani neosvedčil. Sám maloletý A. uviedol, že partner matky mu nijako zle nerobí, neublízuje. Niekedy naňho zakričí, obyčajne to je vtedy, keď neposlúchne mamku, že sa má učiť. Maloletý zle znáša, keď sa naňho kričí, zle sa mu učí, nevie sa sústrediť, potom dostane zlú známku a obáva sa, že bude doma krik. Partner matky mu vyčíta, že prepadne a to vníma ako ponižovanie. Ale keď dostane napríklad jednotku, tak ho vie aj pochváliť, čo ho teší. Partnera matky sa bojí len vtedy, keď dostane zlú známku a bude naňho kričať. Preto mu už tak často „nepapuluje“, aby nebol zasa krik. Maloletý nechce, aby partner matky (volá ho E.) odišiel z domácnosti, chce aby mamka bola šťastná, medzi sebou sa nehádajú, ale aj on chce, aby sa s nimi cítil dobre. Niekedy sa posťažuje tatkoví, aj starej matke zo strany otca, ktorá sa ho vždy pýta, či ho „bijú“, povie vždy pravdu, že „nie“, ale neveria mu. Maloletý uviedol, že z nepokoja, nervozity a strachu z kriku si začal vytrhávať vlasy vpredu v „chumáčkoch“, robil to v auguste na prázdninách aj u tatka, robí to aj doma, aj v škole. Z týchto skutočností vyplýva, že matka maloletého A. zabezpečuje dobre starostlivosť o maloletého A.. Maloletý A. žije v domácnosti matky, kde má vytvorené dobré podmienky. Nebolo ničím preukázané, že mu je niekým ubližované. Takáto situácia v súvislosti s rozhodovaním o neodkladnom opatrení formou zákazov E. F., nie je situáciou, ktorá by vyžadovala naliehavé rozhodovanie, t.j. neodkladné rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia. Taktiež navrhovateľ ani neosvedčil svoje tvrdenia, ktoré by odôvodňovali vydanie neodkladného opatrenia. Preto súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec maloletého v celom rozsahu, namietajúc nesprávnosť skutkových zistení aj právneho posúdenia veci súdom. Otec nesúhlasí s rozhodnutím, nakoľko doposiaľ nie je skončené vyšetrovanie podaného trestného oznámenia na E. F., ktorý v minulosti viackrát udrel maloletého A., čo sám priznal v jeho výpovedi na polícii, ako vyplýva z uznesenia ČVS: ORP-122-VYS-SI-2024 zo dňa 20.6.2024 a tiež, že mu nadával, že je sprostý a že po ňom hučal. Takéto správanie k dieťaťu hraničí s trestným činom fyzického aj psychického násilia. Otec má podozrenie, že E. F. sa aj naďalej k maloletému nevhodne správa, na čo sa mu syn viackrát sťažoval. Navyše E. F. má zlú minulosť, bol už trestne stíhaný a bol vo väzení. Tiež menovaný E. F. ponižuje otca a vulgárne na neho pred maloletým nadáva. Matka s týmto správaním partnera súhlasí, o všetkom vie a matka sa tak dopúšťa pokusu o trestný čin týrania spolu s jej partnerom. Otec má za to, že kolízny opatrovník v správe zo dňa 6.10.2025 neuviedol všetky skutočnosti, ÚPSVaR vie o tom, že E. F. viackrát udrel maloletého, že mu nadával a ponižoval ho, čo sa riešilo na ÚPSVaR v roku 2024, ale ÚPSVaR odmietol podať na menovaného podnet na zákaz styku s maloletým, a to podľa názoru otca aj z dôvodu, že matka má známosti na ÚPSVaR. Už z vyjadrenia maloletého, ktorý sa v septembri 2025 zdôveril bývalej vychovávateľke, že mu nie je moc dobre, vyplýva jeho ponižovanie, urážanie a psychické týranie. I výukové problémy maloletého najmä s pamäťou jasne dokazujú, že v domácnosti sa niečo deje a maloletý tým trpí. Vyjadrenie maloletého, že nechce, aby E. odišiel z domácnosti sa nezakladá na pravde. To matka mu kázala, aby to povedal, keďže tak matka ako aj E. F. sa maloletému stále niečím

vyhrážajú. Otec v čase, keď u neho bol syn dva týždne na prázdninách zistil, ako je maloletý zmenený, aké je z neho ustráchané dieťa, ktoré sa bojí aj niečo opýtať, pretože doma mu za všetko nadávajú. Na maloletom sú vidieť veľké zmeny, je stále v strese z domáceho prostredia, v ktorom žije s E. F.. Ak by tomu tak nebolo, nemal by dôvod trhať si vlasy. E. F. mu odopiera jedlo, maloletý tiež mal na tele červený flak z toho, ako ho E. F. bil osuškou. Samotná matka sa nespráva k maloletému tak, ako by sa mala správať k synovi, ale je na neho zlá, čo sám maloletý potvrdil. Z vykonaného pohovoru matky jednoznačne vyplýva, že nie je až taká starostlivá matka, inak by nebola zistila až o dva týždne, že si maloletý A. vytrháva vlasy. Tvrdenie matky, že maloletý zmenil správanie, keď prišiel od otca, je jej výmyslom. Matka nezvláda výchovu a starostlivosť o maloletého, avšak E. F. je cudzí človek a nemá voči maloletému žiadne práva. Matka sa s maloletým nerozpráva, nevie, prečo chce utiecť z domu, nevie, prečo si trhá vlasy. Toto nie je starostlivá matka, navyše matka klame, viackrát oklamala otca maloletého, starú mamu, aj maloletého A. a taktiež oklamala úrady aj súd. Súd by sa mal zaoberať psychickým stavom maloletého, psychológ a psychiater musia zistiť, že maloleté dieťa doma prežíva stresy a že je mu ubližované. Z vyjadrenia E. F. jasne vyplýva, že klame, je drzý, že ponižuje a osočuje otca maloletého, pričom sám bol trestaný. Súd pochybil, keď neposkytol ochranu maloletému, keďže správanie E. F. bezprostredne ohrozuje fyzické aj psychické zdravie a zdravý vývin maloletého. Na základe uvedeného otec navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a jeho návrhu vyhovel.

5. Matka ani kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

7. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Podstatou odvolacej argumentácie otca boli nedostatky v skutkových zisteniach aj v právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Odvolací súd však po preskúmaní napadnutého uznesenia, podaného odvolania, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal ohľadom rozhodujúcich skutočností dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, svoje zistenia správne vyhodnotil a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie aj podrobne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Odvolací súd, ktorý rovnako ako súd prvej inštancie považuje návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia za neopodstatnený, nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a dať za pravdu odvolateľovi, ktorý ani v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia. Keďže odvolací súd sa plne stotožňuje s napadnutým rozhodnutím a konštatuje správnosť dôvodov tam uvádzaných, preto v podrobnostiach odkazuje na uznesenie prvoinštančného súdu bez potreby opakovať úvahy a závery tam uvedené (§ 387 ods. 2 CSP), pričom dopĺňa iba nasledovné:

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Zásada, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú je zakotvená vo viacerých medzinárodných dokumentoch, ktorými je Slovenská republika viazaná (Dohovor o právach dieťaťa, Charta základných práv Európskej únie) a zdôrazňuje ju aj Zákon o rodine v článku 5.

14. Z obsahu spisového materiálu je preukázané, že rodičia maloletého A. spolu nežijú a maloletý je na základe rozsudku zo dňa 05.09.2024 zverený do osobnej starostlivosti matky, s ktorou býva v spoločnej domácnosti aj s ďalšími členmi jej rodiny, vrátane matkinho partnera E. F.. Otec, vychádzajúc z vyjadrení maloletého, tvrdí, že matkin partner sa správa k maloletému takým nevhodným spôsobom, že toto správanie k dieťaťu hraničí s trestným činom fyzického aj psychického násillia, preto je podľa neho potrebný okamžitý zásah súdu v zmysle jeho návrhu.

15. Treba pripomenúť, že pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010). Vo veciach starostlivosti o maloleté deti je zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia a to do doby, kým nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine v konaní vo veci samej. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v týchto konaniach súd vzhľadom na charakter tohto inštitútu nevykonáva rozsiahle dokazovanie, ani nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej, obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodit' nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ.

16. Skráteným dokazovaním, vykonaným súdom v danej veci nebola osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov v zmysle návrhu otca. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že na výchove a starostlivosti o maloletého, ktorú vykonáva primárne matka (keďže dieťa je právoplatným rozsudkom zverené do jej osobnej starostlivosti) sa podieľa aj E. F., čo je prirodzené, nakoľko je partnerom matky a žije s ňou v spoločnej domácnosti. Z vyjadrení maloletého A. aj z vyjadrení matky a jej partnera možno vyvodit', že výchovný prístup E. F. k maloletému je prísnejší než matkin a medzi maloletým a E. F. vznikajú občas situácie, v rámci ktorých je maloletý zo strany matkinho partnera karhaný alebo poučaný, v súvislosti s čím maloletý pociťuje negatívne emócie. Z vyjadrení zúčastnených, vrátane maloletého A. však nevyplýva, že by správanie E. F. k maloletému bolo vyslovene nevhodné, a že by maloletý bol psychicky či fyzicky týraný. Naopak, bolo osvedčené, že o maloletého je v domácnosti matky riadne postarané, pričom sám maloletý A. uviedol, že partner matky mu nijako zle nerobí ani neublíži. Občas na neho zakričí, z vyjadrenia maloletého však vyplýva, že spravidla ide o situácie, kedy zanedbáva učenie alebo neuposlúchne matku v súvislosti s bežnými povinnosťami v domácnosti. Otec pritom neosvedčil jeho tvrdenie, že by skutočnosť, uvádzané maloletým A. boli výsledkom ovplyvňovania alebo zastrašovania zo strany matky.

17. Pokiaľ odvolateľ argumentuje podaním trestného oznámenia na E. F., voči ktorému aktuálne prebieha trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenia osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ani uvedená námietka neobstojí. Zo zistení súdu vyplýva, že uznesením OR PZ v Skalici ČVS: ORP-122-VYS-SI-2024 zo dňa 01.10.2025 síce bolo v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie, ale dňa 29.12.2025 bolo vydané uznesenie podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o zastavení trestného stíhania z dôvodu, že je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Pokiaľ ide o poukazovanie zo strany otca na zlú minulosť E. F., ktorý mal byť už v minulosti trestne stíhaný a odsúdený, toto je z pohľadu skúmania jeho aktuálneho správania sa vo vzťahu k maloletému A. irelevantné.

18. Berúc do úvahy zistené skutočnosti musel dospieť aj odvolací súd k záveru, že nebolo osvedčené nevhodné správanie E. F. k maloletému A., ktoré by zdôvodňovalo potrebu uložiť mu zákaz vstupovať do bydliska maloletého A. alebo na iné miesto, kde sa zdržiava maloletý alebo na miesta, ktoré maloletý pravidelne navštevuje, či uložiť mu zákaz kontaktovať maloletého A. písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami alebo uložiť mu zákaz priblíženia na vzdialenosť 20 metrov k maloletému A..

19. Z obsahu spisu nevyplýva, že by partner matky svojím správaním k maloletému bezprostredne ohrozoval jeho fyzické alebo psychické zdravie. I keď možno za osvedčené považovať to, že maloletý v súčasnosti nie je vyrovnaný a necíti sa úplne komfortne, keďže trpí zvýšenou emocionalitou a nevie sa sústrediť, zároveň nie je možné bez riadneho dokazovania zistiť, z čoho pramenia tieto problémy a aké konkrétne faktory sa na tomto stave podieľajú (môže ísť o viaceré príčiny, napr. sám maloletý uvádzal že ho trápi aj onkologické ochorenie otca), ktoré u maloletého môže zistiť iba osoba s potrebnými odbornými znalosťami ako je psychológ či psychiater, čo ostatne i sám odvolateľ navrhuje, uvedené dokazovanie však presahuje rámec konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podrobenie sa vyšetrovaniam u psychológa a psychiatra zabezpečí v danom prípade matka, ktorá už v tomto smere podniká príslušné kroky.

20. Na základe uvedeného, keďže podmienky pre vyhovie podanému návrhu nie sú splnené, preto odvolací súd napadnuté uznesenie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

21. Záverom odvolací súd uvádza, že ďalšie odvolacie argumenty otca už súd považoval pre rozhodnutie za nepodstatné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).